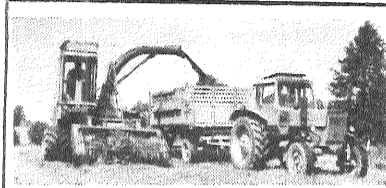

LENINA KAROĢS

OTRDIEN,
1986. GADA
17. JUNIJA
Nr. 72 (5456)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

GANĀMPULKAM LABU LOPBARĪBU

Pārskats

par lopbarības sagādi rajona
saimniecībās līdz šā gada
16. jūnijam
(plānu izpilde procentos)

Saimniecība	Sagatavots		
	siena	skābsiena	zāles miltu
«Rīts»	15		
Kirova	13		5
«Vārkava»	13		5
«Dzintars»	9	13	15
«Sīlukains»	8	15	17
Suvorova	8		
K. Marksa	7	24	14
«Krasnij Oktjabrj»	7	21	33
«Nākotne»	5	26	17
Raiņa	4	14	67
Dzeržinska	3		23
«Sarkanā ausma»	3	18	5
M. Gorkija	2	21	1
«Dubna»	2		
Rudzātu p. s.	2	11	
«Zelta vārpa»	14		7
Oškaina	9		25
Aglonas p. s.	1	15	38
Leņina	7		
Rušonas p. s.	6		6
RAJONĀ	5	12	13

Laiks ir kā uz pasūtījumu. Ists siena laiks. No laukiem vējš atnes medaīnu aromātu — tā smaržo apvītusi zāle, pakalnos platus vilņus mēt rudzu druvas — tur jau iestājies ziedēšanas laiks. Šīs dienas allaž paliek prātā uz ilgu laiku. Ne tikai dabas skaistuma dēļ, bet gan tādēļ, ka draudzīgi, plecu pie pleca ir strādājuši visi. Arī nule aizvadītajā sestdienā un svētdienā, kas gandrīz visās saimniecībās bija siena sagādes triecien-dienas. Tā krājumi palielinājušies par 1 062 tonnām. Kolhozu un padomju saimniecību mehanizatori strādāja arī pie skābsiena (sagatavotas 4 953 tonnas) tranšējām, bija nodarbināti zāles milu un granulu uzkrāšanā — 101 tonna.

Sonedēļ lopbarības gatavotāju spēki palielinās par diviem simtiem talcinēku no mūsu šefības rajona Rīgā. Tātad uzņemtais spars lai nenoplok, lai entuziasms saglabājas.

Ass signāls

Pārskatos par lopbarības sagādes tehnikas remontu un sakārtošanu darbam bija vislabākā kārtība: iet pēc grafika. Visi apmierināti un sajūsmā. Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības atbildīgie darbinieki jau sāka gaidīt apsvēkumus un ziedus. Arī valsts lauksaimniecības tehnikas uzraudzības rajona inspekcija bija apmierināta: tehnikas pārbaude noritējusi labā gatavības līmenī. Bet tikko sākās siena plauja, šīs gatavības un pašapmierinātības oreols pārpļāsa kā ziepju burbulis.

Suvorova kolhozā vālos sagāda apmēram divus desmitus hektāru zālāju. Saule un vējš darīja savu — masa izžuva. Nu pēdējais laiks apgriezt vālus, pabeigt to kaltēšanu un savest šķūnos. Te nu izrādījās, ka tas viss jādara ar dakšām, jo attiecīgā tehnika nav gatava. Kāpēc? Vainīgo pēdas ved uz VLRTNK rajona apvienību.

Mēs nekādā ziņā nemazinām

SPECIALISTI jau no laika gala ir cinījušies par to, lai lopbarības sagatavošana sāktos tad, kad tauriņzieži ir butonizācijas, bet stiebrzāles — vārpošanas sākumā. Taču zemnieks ar savu psiholoģiju ir pretī: nē, jāpagaida pēc Jāņiem, tad zāli varēs ātrāk izžāvēt, būs vairāk masas. Agrāk iesāktajai plaujai ir daudz priekšrocību — lopbarībā saglabājas vitamīni, pietiek laika brangi sazelt atāliem, no viena lauka var iegūt divas un pat vairāk ražu, iekrāt bagātīgākus krājumus. Zālā, sulīgā zālē vairāk jāapgroza, bet tam jau ir pietiekami daudz augstāzīgu mašīnu.

Pašlaik stāvoklis lopbarības sagatavošanā uz sestdienas un svētdienas talku rēķina, ar pašu lielāku piespēšanos krasi izmaiņās. Bet pagājušās nedēļas beigās vēl bieži vien varēja dzirdēt vairāku vadītāju skeptisko noskaņojumu.

Kad zemnieks senāk tik ātri nēma rokās izkapti? Varbūt svaigā zālē daudz vitamīnu, bet pamēģini to izžāvēt! Mums loptiem vajag masu, bet kur nu: vāls šķiet biezs, bet kad nožūst,

Vecās tradīcijas jālauž

paliek pavisam plāns — tā sacīja viens.

Otrs rajona pretējā pusē, it kā būtu norunājuši, piebilda:

— Vienu lauku nogāzām, jau vairākas dienas vālus grozām, bet stiebrzāļu posmu savienojumi joprojām nepaliek galšāki. Un parādīja, kā tas izskatās dabā.

Viņiem var atgādināt par mūsdienu tehnoloģiju lopbarības sagatavošanā, par mūsdienīgām zāļu konservēšanas veidiem — pietkritis, ka tas ir efektīvi, ka uz to balstās, bet, būdami paši zemnieku dēli, sirdīs tomēr paliek pie sava.

Senām tradīcijām ir sīksta daba. Ir vēl tādī vadītāji un speciālisti, kuri pat šodien gatavi apgalvot:

— Pērn iesākām divas nedēļas vēlāk, bet bez lopbarības nepalikām, pat pavasarī pāri palika.

Labāko saimniecību, kur gadu no gada aug piena izslaukumi, kur lopī pieņemams svarā brāngāk, pieredze liecina skaidru

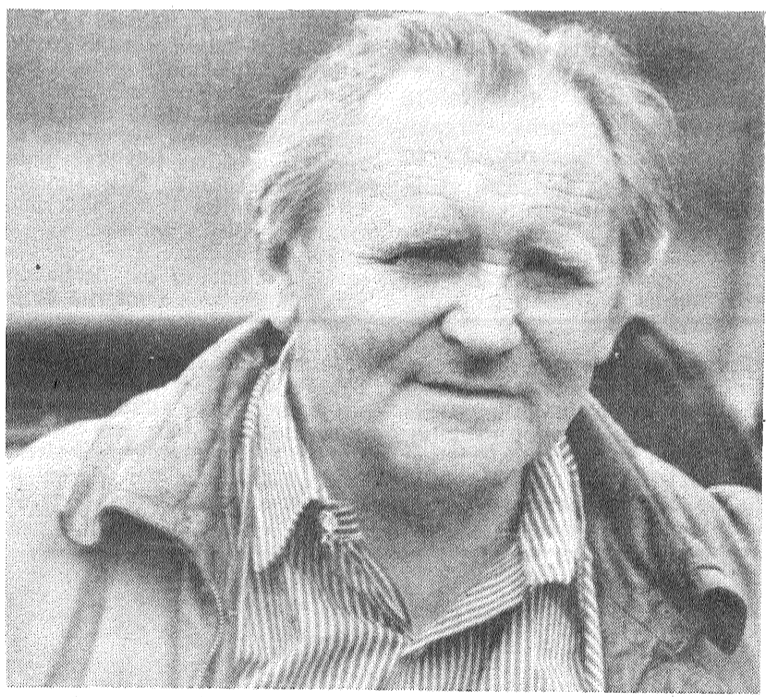
valodu — tur pietiekami bijis sagatavots pirmā plāvuma siena un skābsiena, kas ir nesalīdzināmi vērtīgāks.

Aizvadītajā nedēļas nogalē labi strādāja vairāku saimniecību ļaudis, nopļautās un apžāvētās masas sacelšanā un savešanā zem jumtiem piedalījās arī kantorū,

ciemu iestāžu darbinieki, Kirova kolhozā, piemēram, sestdien sagatavoja 48 tonnas siena, bet ar istu entuziasmu strādāja svētdien. Talkā piedalījās pašu saimniecības 62 mehanizatori un laukkopji, no laukiem Caunānos veda sienu uz Stabulnieku, Grandānu un Dravu fermām, šī veida krājumu papildināja par 72 tonnām. Saimniecības galvenais dispečers, vietējās preses grupas loceklis V. Līvza pastāstīja, ka visi strādājuši ar entuziasmu, aizrautīgi. Līdz ar to tagad kolhozā ir jau apmēram 150 tonnu laba, smaržīga zāļa siena, un pie Dravu fermas pieplūdīta viena tranšeja 620 tonnu tilpumā ar konservantu Wiher—Liuos.

Rosme valdīja arī K. Marksa kolhozā, kur sagatavoja 42 tonnas siena un 700 tonnas skābsiena, kā arī citur. Tātad jāstrādā, vecās tradīcijas jālauž, to vietā jāiedibina jaunas.

A. RANCANS

Galvenais agronoms saimniecībā ir arī galvenais tās tehnoloģiskais balsts. Ne tikai graudu, tehnisko un lopbarības kultūru ražas ir viņa ziņā, bet arī lopbarības sagāde, tās kvalitāte, ganību stāvoklis. Vārdu sākot, jāliek galā ar visu, kas ir saimniecības ziņā. Un Arvids Bruzgulis (attēlā) tiek galā. Lai arī jau mati sirmi, lai reizēm ienāk prātā, ka nu drīz klāt būs pensijas gadi. M. Gorkija kolhozs, kur viņš strādā, augstā līmenī veic visus uzdevumus, par kuru organizēšanu un pareizu norisi viņš ir tieši atbildīgs.

Viņu kā labu speciālistu šajā pusē pazīst jau sen un cieņa. A. Bruzgulis beidzis Latvijas Valsts universitāti, apkaimes lauku skolās bērniem bioloģiju un zemkopības pamatus mācīja jau kopš 1949. gada. Kādu laiku bija par agronomu bijušajā kolhozā «Zarja komunizma», tad septiņus gadus atkal skolmeistaroja Galēnos, vēlāk strādāja par sēklkopības agronomu M. Gorkija kolhozā, bet no 1979. gada decembra ir tā galvenais agronoms. J. SILICKA foto

Gludi bija... uz papīra

arī saimniecības vainu, jo trauksme bija jācēl tad, kad vēl varēja ko labot, bet nevis barot suni, kad vilks jau aitas. Tomēr pamatots ir saimniecības vadītāju, speciālistu sašutums, ka cilvēki, kas diendienā kontrolē (tā vismaz vajadzētu būt) remonta gaitu saimniecībās, lai varētu sniegt operatīvu palīdzību, kas organizē un vada mehanizatoru sociālistisko sacensību rajona mērogā, nav lietas kursā par notiekošo īstenībā, orientējas un rīkojas tikai pēc ierakstiem pārskatos, kuri, izrādās, ne vienmēr ir objektīvi.

Tajā pašā saimniecībā ir Bivokas ferma. Jāsaka, izvērsies īsts pilsoņu karš: lopkopējiem zudusi jebkura vēlēšanās te strādāt, jo jau pat aizmirsi, no kura laika tiek remontēta un kārtota saldēšanas iekārta, piena vads. Valda parastā aina, kāda vērrojama arī citur: ekspluatētāji saka — slikti sakārtots un neregulēts, tāpēc nestrādā, tie, kuri regulē, savukārt turas pretī — nemākat apkalpot. Kamēr rit šī

rīvēšanās, visi ir zaudētājos. Bet, mūsaprāt, ja tehnika droši un namatīgi sagatavota darbam, tad tā strādās, un incidents, kā saka, būs izsmelts.

Glūži tāda pat aina vērojama Raiņa kolhozā, kur bijušajā «Komjauniešu» uzcelta nobarojamo cūku novietnē — joprojām nedarbojas lopbarības sagatavošanas virtuves iekārta un joprojām saimniecība, fermas ļaudis karo ar «Lauktechnikas» attiecīgajiem dienestiem, lai paātrinātu komplektāciju. Ja ticēt to pārstāvētiem, tad arī citur, kur darbs tāpat neiet no rokās, ar «drošiem» mehānismiem strādā galīgi neļēgas. Vai tas ir iespējams visās rajona saimniecībās?

Bet atgriezīsimies pie tagad visasākā jautājuma — lopbarības sagādes. Uz papīra ļoti skaisti izskatījās, kad ailē par zāles milu agregātu gatavību visur stāvēja tik ļoti vēlamais vieninieks ar divām nullitēm — 100 procenti. Bet tiklīdz šie agregāti tika iedarbināti, tiklīdz trumuļi

sāka pirmos apgriezienus, tā nulītes pārvērtās jautājuma zīmēs. Kāpēc nedarbojas tas un šis, kur remonta kvalitāte ar garantiju?

Aglonas padomju saimniecībā paši agregāta meistari galvenos mežglus pārbūvējuši pēc savas gaumes, un viņiem veicas, bet tie, kuri palaujas uz atzīto speciālistu garantijas solījumiem, paliek bešā. Agregātam jāstrādā, bet tas nav pielūdzams. Tad sākas nervozēšana, drudzaina steiga trūkumu novēršanā, un gala iznākumā darbs paliek neveikts. Tā tas ir ar AVM Kirova, M. Gorkija, K. Marksa kolhozos, Rudzātu padomju saimniecībā, kur šis jautājums izvirzījies ļoti asi. Te agregāti pašā atbildīgākajā brīdī, kad visvairāk vajadzīgi, stāv dikā vairākas dienas no vietas vai darbojas ar stipriem traucējumiem.

Un kāds gan var būt darba prieks, ja mehānismam, kuram jādarbojas nevainojami, riteņos tiek mestī sprunguļi?

A. MEZMALIS

Skolu dzīve

Ir pirmā virsotne!

Ir pirmā virsotne! Tieši ar tādām jūtām pašlaik dzīvo simtiem rajona jauniešu, kas šajās dienās ir jau saņēmuši val vēl saņems šodien, rīt apliecības par astotās klases absolūvēšanu.

Aglonas internātskolā izlaidums notika 11. jūnijā. Skolas zālē pulcējās 34 astotās klases beidzēji. Tradicionālie ziedi, mūzika, laba cēla vēljumi... Skolas direktors A. Puzo savā uzrunā novēlēja būt godīgiem, neatlaidīgiem, īpaši uzsvērot nepieciešamību būt apdomīgiem.

Vairumam šo jauniešu skola bija vienīgās un istās mājas, tādā sarežģītākos dzīves brīžos pašiem vien būs jāprot atrast pareizu nostāju. Audzinātājas V. Katkeviča un D. Plostniece ir drošas par J. Makarovu, A. Alzupeiti, J. Gulbi, I. Cistjakovu, kam pietika gribasspēka mācīties un nokārtot gala eksāmenus labi un teicami!

Izlaidumā svelca arī pārstāvji no šefu uzņēmumiem — Preiļu siera rūpnīcas (pasniedzot dāvanai rokas pulksteņus, diplomātu čemodānus), ražošanas apvienības «Dalrade», izdevniecības «Avots», Aglonas padomju saimniecības.

Šie svētki skolā sasaucās ar citiem — absolventu klases audzinātājam V. Katkevičai tika svinēta liela dzīves jubileja. Viņai tā bija pēdējā izlaiduma klase, jo jaunajā mācību gadā skolotāja strādās par vecāko audzinātāju. Ista stafetes maiņa — otrajai audzinātājai D. Plostniecei tā bija pirmā līdz izlaidumam aizvadītā klase.

Jau otrajā dienā pēc izlaiduma absolventi devās triju dienu ekskursijā pa Lietuvas PSR.

Trīs astotās klases — 75 absolventi — saņēma apliecības par skolas beigšanu Preiļu 1. vidusskolā. 8. a klases audzēkne Z. Skutele mācības beidza, kā arī eksāmenus nokārtoja tikai ar teicamiem atzīmēm. Viņai — speciāla apliecība — apliecība par nepilnu vidējo izglītību ar izcilību. Tā turpināt!

Uzslavas rakstu saņēma A. Micāne no 8. b klases — viņai viens četrinieks.

Apmēram 45 procenti astotās klases absolventu turpinās mācības vidusskolā, pārējie šīs skolas bijušie audzēkņi dosies uz profesionāli tehniskajām, vidējām speciālajām mācību iestādēm.

Uz tikšanos republikas galvaspilsētā

30. jūnijā Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs notiks pieņemšana, kurā piedalīsies visu republikas rajonu skolu pārstāvji — absolventi. Uz sarunu par aizvadītajiem mācību gadiem, par nākotnes nodomiem gatavojas arī trīs mūsu rajona skolu pārstāvji. Uz Rīgu dosies mācību un sabiedriskā darba aktīvisti — Inga Mūrniece no Preiļu 1. vidusskolas, Inga Ratkeviča no Līvānu 1. vidusskolas un Igors Artemjevs no Līvānu 2. vidusskolas.

L. SILA

PIRMAIS KOLHOZS DAUGAVAS KRASTĀ

Sirmais Jersikas pilskalns, kur Daugavas kraujā liepas liec ziedu plebriedušo pumpuru pilnos zarus, sen nebija uzņēmis viesus, sen nebija klausījies cilvēku valodās, dziesmās. Lai tā sestdienā nebija mīlīga, jo ik pēc brīža uzbrāzās svīna pelēki lietūs mākonī un gāza aukstās šaltis, runas pārtraucot pusvārdā, dziesmas apraujot pustoni, liekot klupt deļotāju solim, tomēr svētku noskaņojums nenoplaka līdz pašam beigām.

Svētki bija sarīkoti piemiņai par kolektīvizācijas kustības sākumu šajā novadā. Pirmie tās atzīmi parādījās jau 1941. gadā, kad septiņas ģimenes, kurām par visām kopā bija septiņi zirgi, apvienojās, lai vieglāk apstrātu zemi un sagatavotos sējai. Uz šo soli viņus pamudināja pagrīdnieki, kuri atgūva brīvību līdz ar padomju varas atjaunošanu novadā, tika laukā no cietumiem.

Sie septiņi savu kopīgo kolektīvu nosauca par zemes apstrādes biedrību — TOZ (krievu valodā). Aparā savus septiņreizseptiņus hektārus, uzplēsa vēl arī vienu atmatas hektāru klāt. Ko viens nejaudāja, to pulkā padarīja. Bet nu valrs negribējās šķirties, atkal ieslēgties savās viensētās. Tika nolēmts arī citus darbus darīt kopā. Tāpēc vienu no autoritātīvākajiem, Pilsonkara dalībnieka ģimenes atvasi Andreju Anfimovu ievēlēja par priekšsēdētāju, bet par grāmatvedi plenēja Vasiliju Prokofjevu. Viņam vienīgā lam bija sešu klašu izglītība. Nodibināja arī savu saiešanas vietu — kādā no plašākajām mājām ierīkoja sarkano stūrīti

Ko tu cilvēks padarīs ar zirgu vien, bez tehnikas. Tāpēc priekšsēdētāju savīkša uz aprīnka centru Daugavpili, lai gādā kādu traktoru. Tur pateica: ja pieemsiet kolhoza vārdu, dabūsi. Tā arī izdarīja. No aprīnka ieradās apskatīt, kā strādā kolhoznieki. Palika apmierināti. Priekšsēdētāju aizkomandēja uz Maskavu, uz Tautas saimniecības sasniegumu izstādi, lai pamācās no citiem. Kolhoza ieradās laikraksta foto korespondents, nofotografēja, kā vīri un sievietes rīkojas ap kopīgā kolektīvā ganāmpulka žogu. Fotogrāfiņa drīz parādījās laikrakstā.

Izrādās, ka tā ir vienīgais dokuments, kas saglabājis ziņas par pirmo kolhozu pie Jersikas slavenā pilskalna. Tikai jānoskaidro, kas tā bija par avīzi. Priekšsēdētājs nepaspēja atgriezties no Maskavas, kad sākās karš. Okupanti nodedzināja māju ar sarkano stūrīti, daži bijušie kolhoznieki evakuējās uz aizmuguri, citi palika. Dokumenti tika vai nu noslēpti un aizmirsti, kur un kā, vai arī gājuši bojā, iznīcināti. A. Anfimovs pazaudēja ģimeni, piedalījās kaujās pret fašistiem, savā novada atbrīvošanā.

Apritējuši 45 gadi, un atkal viņi tiek daudzīnāti. Visu nav, daudzi gājuši bojā kara gados, citi miruši. Palikuši atkal tikai septiņi cilvēki. Mums jau pazīstamie Andrejs Anfimovs un Vasilijs Prokofjevs, ar viņiem pa tautu dēlu un meitu izveidotu gaiteni, izpuškotu ar ozollapu vītnēm, uz pilskalna lēnā gaitā uz nāk Makrina Romanova, Anna Silova, Tatjana Anfimova, Agafija Anfimova un Akuļina Anki-

ATELOS: pa ozolvijām rotāto aleju ienāk Jersikas ciemā pirmā kolhoza biedri, viņiem pa priekšu ar pirmo vasaras plāvu ziedu un jauno rudzu vārpu pušķiņiem rokās soļo bērni; pirmajam kolhoza grāmatvedim Vasilijam Prokofjevam, tagadējam saimniecības priekšsēdētāja vietniekam Antonam Lazdānam un priekšsēdētājam Vladislavam Vaivodam, šefības uzņēmuma direktoram Sergejam Nepko un partijas biroja sekretāram Georgijam Taraninam (priekšējā rindā no kreisās uz labo) pārrunājams kolektīvā savstarpējās palīdzības un šefības līguma projekts; dzied jautais koris, diriģente Biruta Salājaeva. **J. SALNAVIESA** foto

pova. Viņi tiek apsēdināti goda vietā.

Svētku gaviļniekus, visus tos kolhozniekus, kas bija pirmie, kuri iestājās kolektīvajā saimniecībā, kad tā pēc kara tika atjaunota, kad Jersikas ciemā kolektīvizācija par spīti bandītu un buržuāzisko nacionālistu draudiem un lodēm vērtās plašumā, sveica saimniecības un ciema tagadējie vadītāji, maksimālieciskās pašdarbības dalībnieki. Visi ar klusuma bridī godināja to ciematnieku piemiņu, kuri gāja bojā tālajos sūraļos gados.

Svētkus atklāja kolhoza priekšsēdētājs Vladislavs Vaivods, par novada slaveno vēsturi iestāstīja vietējās astongadīgās skolas direktora vietiece Natā-

lija Stivrīške. Pirmo kolhozu kustības celmlaužu vārdā runāja A. Anfimovs un V. Prokofjevs, atcerējās aizgājušos laikus. Ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs Eduards Kurpnieks pastāstīja par katru no 1941. gada kolhozniekiem:

— Pirmais priekšsēdētājs tagad pensijā, dzīvo turpat kolhoza, kam jau vairākus desmitus gadu ir skanīgais vārds «Rīts», bet pirmais grāmatvedis dzīvo Daugavpili, savu dzimto pusi neaizmirst. Makrina Romanova kolektīvajā saimniecībā pirms gandrīz pusgadsimta iestājās kā jauna meitene, strādājusi visu laiku centīgi, arī pēc kara, palīdz arī tagad. Anna Silovai fašisti aizveda dzīvesbiedru, un viņš pa-

zudis bez vēsts. Tatjana Anfimova arī pēc kara viena no pirmajām iestājās kolhozā. Tāda bijusi Agafija Anfimova un Akuļina Ankipova, kuras dēls Vavila no kara pārnāca ar ievainojumiem. Sarīkojuma dalībnieku uzstāšanās un runas mīļās ar Jersikas kapelaš un jautkā kora, ar deju kolektīva priekšnesumiem. Saimniecībā šajā tās svinīgajā notikumā piedalījās šefi no Rīgas — rūpniecības robotu rūpnīcas pārstāvji, kuri noslēdza sadarbības līgumu.

Krašņi izskanēja svētki sirmās māmuļas Daugavas krastā. Tie kolhoza ļaudim devuši spēkus jaunam, ražīgākam darbam.

A. MEZMALIS

Atturība — dzīves norma

Iespējams — uz visiem laikiem

Marts, aprīlis, maijs un, lūk, jūnijs — katru mēnesi Leņina kolhoza valde, sabiedriskās organizācijas, ciema izpildkomiteja organizē saviem ļaudīm dažādus masu pasākumus. Tie notiek vienkārši, nesamāksloti, ar svētku noskaņu, bez ar alkoholu uzkuzinātās jautrības. Tā mūsu sadzīvē ienāk jaunas, bezalkoholiskas tradīcijas.

Vienā no tādiem vakariem, kas bija vēlīts Starptautiskajai slevlešu dienai — 8. martam, piedalījās 120 cilvēku. Programā bija apsveikumi, mūsu slevlešu — darbinieču un māšu uzstāšanās. Atnīnā palicis Varvaras Paškovas, piecu bērnu mātes, stāstījums. Klātesošie sirsniņi sveica vietējā folkloras ansambļa dalībnieku uzstāšanos. Dejās un rotājās alzirāvušos atsvaidzināja sulās, kokteiļi, bija arī kafija. Nevienš nepamanīja, ka laiks bija tālu pāri pusnaktij, nesteidzās izkļūt.

Ar interesi un aizrautību kolhoznieki pavadīja vakaru, kas bija vēlīts apsveikumiem. Suminājam socialistiskās sacensības uzvarētājus, kuru vidū bija arī mūsu jaunais deputāts Jānis Soldris, darbojās laimes aka, vakara dalībniekiem tika doti visdažādākie uzdevumi. Smieklus un jautrību

radīja dejošana ar piepūstiem baloniem.

Ir iespējams iztikt arī bez alkohola. Vajag tikai biežāk organizēt vecākās paaudzes ļaužu tikšanās, — iespaldos daloties, teica cieminieki. Tagad negribas atzities, ka mēs sākumā šaubījāmies par pasākuma izdošanos. Bet, lūk, kopīgi saņēmāmies un tagad ar lepnumu varam runāt par to, kas ir. Pagājušā gada pirmajā pusē izskatījām 23 protokolus par kavejumiem un ūpošanu darba laikā, šajā pusgadā pagaidām ir tikai viens. Panākums nav apšaubāms, un savu turpmāko darbu mēs redzam jau no bezalkoholisko svētku un tradīciju attīstīšanā un propagandā.

N. IVBULE,
Preiļu ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja

Domubiedrus meklējot

Pa dažādiem ceļiem cilvēks nonāk pie atziņas, ka vajag rīkoties tieši tā un ne savādāk, ka šāda pozīcija vai uzvedības paraugs ir vienīgais pareizais. Stiprināt šo atziņu var kāda biedra paraugs vai vārdiskie argumenti. Cik nav runāts par dzeršanas un alkohola kaitīgo ietekmi, cik nav minēts piemēru, kad žūpība izposta cilvēku likteņus. Personīgi man veselīga dzīvesveida piekopsana kļuvis par pārlicību tikai pēc sarunas ar kādu gudru vadītāju. Viņš šo

jautājumu apskatīja viennozīmīgi: ja dzer, tad esi mūsu lietās, sevls paša ienaidnieks, piepalīgs Rietumiem, kas berzē rokas, priecādamies par mūsu trūkumiem. Un es padomāju: varbūt tieši pie manis, kaut biju vispār nedzērējs, kurš tikai launas tradīcijas pēc šād tad pacilāja glāzīti, mans viesis, mans biedrs izdzēra to kritisko devu, kas viņu no mēreno ledzēraju kategorijas levīrīja īstos dzērējos. Iznāk, ka esmu ienaidnieks un piepalīgs? Nē, esmu komunisti. Mēs nedrīkstam būt mazdūstīgi un kultivēt sliktas tradīcijas.

Bet kā visus pāraudzināt par veselīga dzīvesveida pārlicinātiem plekritījiem un propagandistiem? Kā uzskatāmāk pierādīt šī dzīvesveida daudzveidību un bagātību? Par šiem jautājumiem mēs ilgī strīdējāmies Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības biedru un žūnības apkārošanas komisijas kopējā sapulcē.

Lietā tā, ka no pagājušā gada 17. decembra, kad tika organizēta šīs biedrības pirmorganizācija. Līdz šai dienai tajā ir tikai 9 cilvēki. Pusotra tūkstoša darbinieku lielajam kombināta kolektīvam tas ir ļoti neliels skaits. Jēlāka strādājošo skaita iesaistīšana pirmorganizācijā nenozīmētu dziļānos pēc kvantitatē, bet gan cilvēku pašlepnuma pļeaugumu.

No biedrības organizēšanas sākuma mēs daudz esam domājuši par to, ar ko tad lai nodarbojas. Un nolēmām: sākumā stingri jāseko, lai mūsu vakari būtu

bezalkoholiski. Divi trīs biedrības biedri ar šādu mērķi kontrolēja norisi, paši piedalījās to sagatavošanā. Tā bez tradicionālajiem atpūtas vakariem kombinātā tika noorganizēts tūrisma vakars. Par godu Padomju Armijas dienai februārī organizētajā pasākumā tika sagatavoti pretalkoholiskās propagandas numuri, februārī notikušās slēpotāju sacensības noslēdzās ar tējas dzeršanu un dejām.

Tomēr tas likās par maz. Tad mēs — biedrības locekļi — sapulcējāmies kopā ar žūpības apkārošanas komisiju, lai apvienotu spēkus, apspriestos, kā rīkoties tālāk. Izrādījās, ka isti skaidri nezinām, ar ko katrai organizācijai jānodarbojas. Bet mērķi mums ir kopīgi, tādēļ arī to sasniegšanas ceļiem kaut kur ir jābūt kopīgiem. Viedokļi šajā ziņā dalījās. Vieni par galveno uzskatīja sodīšanas funkciju, citi aicināja uz audzināšanas darbu.

Iespējams, ka ne visi piekrita šim viedoklim. Bet mēs vienotāmies, ka kopēliem spēkiem jāvirza profilaktiskais darbs. Nolēmām arī to, ka komisijas locekļiem ir jābūt arī atturības veicināšanas biedrības biedriem. Līdz nākamajai sapulcei katrai usei jāsapagatavo dažī reāli profilaktiska rakstura priekšlikumi, kas būs mūsu rīcības pamatā. Darbs tikko sākās, un straulus panākumus taiā negaldām. Iesim, varbūt lēni, taču, domājams, pareizi.

P. VARTMINSKIS,
Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta arodkomitejas priekšsēdētājs

SPORTS

Spēlē jaunie futbolisti

Vasaras sākums ir spraigs jaunajiem futbolistiem. Notiek gan trenīnodarības, gan sacensības. Bet visaizrautīgāk zēni gatavojas un cīnās par VLKJS Centrālās Komitejas dāvāto balvu sacensībās «Ādas bumbā». Pirmā spēku pārbaude — savā rajonā.

Vecākajā grupā vissekmīgāk spēlēja Līvānu 2. vidusskolas zēni. Spēle ar Preiļu 2. vidusskolas komandu beidzās neizšķirti, un uzvarētāju noteica pēc soda sitienu precizitātes.

Par «Ādas bumbas» turnīra uzvarētāju godu jaunākajā grupā cīnījās Preiļu un Līvānu vidusskolu audzēkņi. Pirmo vietu izšķīra spēle starp Līvānu 2. un Preiļu 2. vidusskolas skolēniem. So komandu dalībnieki spēlēja futbolu pionieru nama pulciņos. Skolēnu spartakiādes sacensībās pārkāpi bija Preiļu 2. vidusskolas zēni, bet «Ādas bumbā» ar rezultātu 1:0 uzvarēja Līvānu skolēni.

Vidējā vecumā grupā par turnīra uzvarētāju godu cīnījās Līvānu abu vidusskolu audzēkņi. Pārlicinoši uzvarēja Līvānu 1. vidusskolas zēni, kuri kaimiņskolas vienaudzūš pieveica ar rezultātu 5:0.

V. TOČKO,
bērnu un jaunatnes sporta skolas futbola treneris

Rajona pirmā veloturiāde

No šī gada 26. aprīļa līdz 11. maijam notika rajona pirmā veloturiāde, kas bija veltīta simts gadu jubilejai kopš pa Latvijas ceļiem ripo velosipēdi. Pārgājienu ceļi vījas pa Krasnodaras apgabalu un Krimas pussalas Melnās jūras piekrasti, kā arī kalnu rajoniem. Turiāde piedalījās četras rajona velotūristu grupas. Divas no tām veica otrās grūtību kategorijas un pārējās — trešās grūtību kategorijas velopārgājienu. Katrai bija savs kustības grafiks un ātrums. Maršrutu sākums bija Krimskā un Novorosijskā. Kopumā turiādē piedalījās 35 tūristi. Grupu vadīja: Vitālijs Eriņš, Juris Urtāns, Aivars Eriņš un es, šī raksta autors.

Ar lidmašīnu nokļuām Krasnodarā. Laiks silts un vasarīgs, zied ceriņi, puķes plāvās, augļu dārzī. Taču velopārgājienu otrā puse, kad braucām pa Krimas pussalas ceļiem, pārsteidza ar nepārstāvētiem sliktu un vēsu laiku. Līķa vai katru dienu, pāris reizes bija pat krusa, Ai-Petri pārejā plosījās istis viesuļvējš, kritā slapjš sniegs. Neskatoties uz sliktajiem laika apstākļiem, visa Krimas pussala bija pilnām pilnām ar neskatāmiem pašdarbības tūrisma dažādu veidu piekritējiem.

Tūristiem pašdarbniekiem Krima atvērtā tikai divus mēnešus gadā — maijā un oktobrī. Tas izskaidrojams ar dažādu apūtas un sporta veidu cienītāju milzīgo pieplūdumu vasarā. Katru dienu savā ceļā satikām vairākas velotūristu grupas no Novosibirskas, Ļeņingradas, no Baltijas republikām, Kijevas un citurienes.

Protams, ikviens vēlas redzēt Krimas kalnu neapkārtojamo skaistumu, Melnās jūras piekrastes klintis un lietus, uzņemt bagātīgu ultravioleto saules staru devu. Ja neņem vērā sliktos laika apstākļus ceļojuma beigū posmā, mums tas viss izdevās.

Maija svētku noskaņojumā skaistas bija varonpilsētas Novorosijska, Kerča un Secastopole. Neitālu no Jaltas kalnos apskatījām gigantisko ūdenskritumu Ušancu, kur ūdens gāžas no 96 metru augstuma. Sudakas cietoksnis, botāniskais dārzs, Alupkas pils un Bahčisarajas hanu pils, kā arī alu pilsētas atstāja neaizmirstamu iespaidu. Lai gan Krimas kalni neizceļas ar lielu augstumu virs jūras līmeņa, tomēr ceļi tur ir likumoti un daudzām pārejām bagāti.

Visas grupas savus maršrūtus beidza Simferopolē. Veicot šo pārgājienu, radās pilnīgs iespaids par

pussalas krāšņo dabu, savdabīgajām pilsētām, to iedzīvotājiem un kultūru.

Daudz brīvā laika un pūļu pirmās veloturiādes sagatavošanai veltīja rajona galvenā ārsta vietniece Anita Vucāne. Glitās emblemas un vimpelišus tūristiem pagatavoja Livānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas mākslinieki un Rēzeknes lietišķās mākslas vidusskolas absolvente Daiga Endzele.

Rajona pirmā veloturiāde noritēja veiksmīgi, un tas ir teicams prologs nākamajiem braucieniem. Pirmo reizi velotūristu pulkā iesaistījās Preiļu siera rūpnīcas ļaudis. Si aizraujošā tūrisma veida piekritēju pulks aug no gada gadā. Un tas ir dabiski, jo cilvēks taču vienmēr tiecas pretī interesantam, aktīvam, veselīgam dzīvesveidam un atpūtai.

Dažu gadu laikā mūsu rajons pārgājienu dalībnieku skaita ziņā republikā ierindojies piektajā vietā. Cerams, ka šogad šie rādītāji būs augstāki.

Moto, velo un ūdens tūristiem gads sācies veiksmīgi. Atliek novēlēt, lai vienmēr sirdī mājā celofprieks.

E. SILAVS

Cienījamie lasītāji! Neaizmirstiet atjaunot parakstīšanos uz mūsu laikrakstu II pusgadam!

To var izdarīt līdz 25. jūnijam

Redaktors V. PETROVS

KOMENTĒTAJĀ SLEJĀ

Militāriem mērķiem

Pakistānas finansu ministrs Jansins Vatu iesniedzis šīs zemes Nacionālajai asamblejai (parlamentam) izskatīšanai 1986. — 1987. gada budžeta projektu. Militārajām izdevumiem assignēta milzīga summa — 2,4 miljardi dolāru. Tā par veseliem 10 procentiem pārsniedz pagājušā finansu gada militāros izdevumus. Pēc vietējo ekonomistu vērtējumiem, militāriem mērķiem un ārējā parāda dzēšanai tiks izlietoti 45 procenti visu budžeta assignējumu.

Pakistānā vērojama asa ekonomiskā krīze. Taču galvenie budžeta izdevumi paredzēti nevis ekonomikas attīstīšanai, nevis darbaļaužu stāvokļa uzlabošanai, nevis sociālās nodrošināšanas un veselības aizsardzības sistēmas radīšanai, bet gan militāristiskas gatavošanās mērķiem. Zijas ul Haka režīma valdības gados Pakistānā militārie izdevumi trīskārti pieauguši. Jaunā budžeta projekts liecina, ka Islamabadas politiskais kurss, kaut arī nesēn tika atcelts karastāvoklis, nav mainījies. Tas joprojām vērst uz tālāku valsts militarizāciju. Šāda rīcība izskaidrojama vispirms ar to, ka Islamabadas režīms joprojām turas uz durkļiem, ar varu apspiezdams opozicionāras kustības. Lai paliktu vie par, šim režīmam vajadzīga stipra armija un spēcīgs policijas aparāts.

Tie vajadzīgi arī Vašingtonai, kas apmaiņā pret assignējumiem daudzus miljardu dolāru apmērā, kurus no tās saņem Islamabadā, grib pārņemt Pakistānas bruņotos spēkus savā kontrolē, pārvest Pakistānu par savas neoglobālisma politikas leroči šajā pasaules reģionā. Tieši tāpēc Vašingtona tai ik gadu assignē pāri par 670 miljoniem dolāru militāri ekonomiskajai palīdzībai.

Juzdama savu aizokeāna saimnieku atbalstu un faktiski izpildāma viņu gribu, Islamabadā savā nacionālajā budžetā galvenos līdzekļus tērē valsts militarizācijai. Tas nevar nesatraukt kaimiņvalstis. Par Pakistānas agresīvo akciju objektu jau vairākkārt kļuvusi Indija, bet Afganistānā vēl šodien cieš no nepietēktā kara, kas pret afgāņu tautu izvērstis no Pakistānas teritorijas ar tās līdzdalību.

V. VAVILOVS,
TASS komentētājs

Vietējo radioraīdījumu programma

19. jūnijā plkst. 12.40

- ◆ Rajona darba ritmi. Rit lopbarības sagatavošana.
- ◆ Partijas dzīve. Ideoloģiskais darbs.
- ◆ No cikla «Ģimene, pusaudzis, likums».
- ◆ Būsim uzmanīgi uz ūdens.

TV Viļņa

17. JŪNIJS 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Cēli, Mašinas, Cilvēki. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — Dokumentālā filma. 11.30 — TV žurnāls «Mūzika». 12.45 — Latvijas TV pārtraide «Sauls māja». 13.15 — Mākslas filma «Rīta apgaiss». 14.50 — Zinas. 17.55 — Pasaules čempionāts futbolā. Astotdaļfināla spēle. 19.45 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Koncerts. 22.00 — Pasaules čempionāts futbolā. Astotdaļfināla spēle. 18. JŪNIJS 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Koncertfilma. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — Dokumentālā filma. 11.25 — Koncerts. 12.20 — Mākslas filma «Zem Monmartra jumtiem». 14.25 — Zinas. 17.30 — Pasaules čempionāts futbolā. Astotdaļfināla spēle. 18.15 — Zinas. 19.15 — Daba un mēs. 19.45 — Koncertfilma. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Populāri zinātniska filma. 22.00 — Pasaules čempionāts futbolā.

19. JŪNIJS 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Dokumentālā filma. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — Dokumentālā filma. 11.20 — Daba un mēs. 11.50 — Koncerts. 12.25 — Mākslas filma «Paši ātrākie pasaulē». 13.30 — Tava profesija. 14.30 — Zinas. 18.00 — Pasaules čempionāts futbolā. Astotdaļfināla spēle. 19.45 — Koncertfilma. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma. 22.50 — Zinas.

20. JŪNIJS 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Koncerts. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — Dokumentālā filma. 11.15 — Koncerts. 11.40 — Mākslas filma «Jātnieki». 1. un 2. sērija. 14.00 — Dokumentālās filmas. 14.30 — Zinas. 18.10 — TV skolēniem. 18.40 — Zinas. 18.45 — No filmotēkas fondiem. 19.30 — Koncerts «TV un radio populārākā dziesma». 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma. 23.05 — Zinas. 23.20 — Džeza mūzika. 23.50 — Lietuvas TV video mākslas filma «Te mūsu mājas». 1. un 2. sērija.

STEIDZAMI PĀRDOD automašīnu VAZ-2103. Nobraukti 66 tūkstoši kilometru. Interesēties Rēzeknē, Kuldīgas ielā 43.

20. un 21. jūnijā Preiļu saimniecības preču veikala telpās **RIKO KOMERCIZSTADI «KIMIJA DZĪVE»**. Komercizstādi organizē Preiļu rajona patērētāju biedrība, zinātniskā ražošanas apvienība «Aerosols», Latvijas sadzīves ķīmijas preču ražošanas apvienība. Daugavpils starprajonu bāze.

MALNAVAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus ar astoņgadīgo izglītību agronomijas, lauksaimniecības elektrifikācijas, lauksaimniecības mehanizācijas, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātēs. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību ilgums agronomijas specialitātē 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības elektrifikācijas un lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē 3 gadi 10 mēneši, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātē 2 gadi un 10 mēneši. Vidusskolu beigušos uzņem otro kursu papildināšanai. Tehnikumu beigušie iegūst: agronoma, tehniķa elektrika, tehniķa mehāniķa vai grāmatveža kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rbl. stipendiju mēnesī, teicamnieki — par 25 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «labi» un «teicami» un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, kā arī no saimniecībā komandētie — par 15 procentiem lielāku stipendiju. Tehnikumā ir kopmītne un kognālds. Agronomijas, elektrifikācijas un mehanizācijas nodaļās iestāju eksāmeni nav jāliek. Grāmatvedības nodaļā no iestāju eksāmeņiem atbrīvoti audzēkņi, kuri

PREIĻU KOOPERATĪVA PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1986. — 1987. mācību gadam pārtikas un rūpniecības preču pārdevēja specialitātē. Mācības notiek krievu un latviešu valodā. Skolā tiek uzņemtas personas ar vidējo izglītību (mācību ilgums 1 gads) un ar astoņgadīgo izglītību (mācību ilgums 3 gadi). Ir iabiekārtota kopmītne. Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju 32 rubļi mēnesī.

mācījušies uz «4» un «5», pārējiem jāliek iestāju eksāmeni dzimtajā valodā (diktāts) un matemātikā (vārdos). Iestāju eksāmeni notiek no 25. jūnija līdz 5. jūlijam un no 1. augusta līdz 20. augustam. Stājoties tehnikumā, jāiesniedz šādi dokumenti: tehnikuma direktoram adresēts iesniegums (iesnieguma veidlapu var saņemt tehnikumā), dokuments par astoņgadīgās skolas vai vidusskolas izglītību (oriģināls), izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa), četras fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatniņas (reflektantiem, kuriem ir praktiskā darba stāžs), norikojums (ja uz tehnikumu mācīties komandē kolhozs, padomju saimniecība vai kāda cita iestāde, organizācija, uzņēmums). Iestājoties, jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, karaklausības apliecība, ja persona pakļauta karadienestam, karadienestā iesaucamā vecuma personas uzrāda izziņu no dzīves vietas. Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 1. augustam, vidusskolu beigušajiem — līdz 15. augustam. Mācību sākums 1. septembrī. Satiksme: ar autobusiem līdz Kārsavai, ar vilcienu līdz Malnavas vai Kārsavas stacijai, ir pilsētas autobuss Kārsava — Malnava. Tehnikuma adrese: 228051, Ludzas raj., p. n. Vitoli, Malnavas sovhoztehnikums. Telefons 31274 vai 33106.

Iestājoties nepieciešami sekojoši dokumenti: iesniegums, autobiogrāfija, raksturojums, izglītības dokuments (oriģināls), darba grāmatniņa (strādājošiem), medicīniskā izziņa, 4 fotokartītes (3x4 cm). Dokumentus var iesniegt līdz 1986. gada 1. septembrim. Skolas adrese: Preiļi, Kooperatīva ielā 6. Telefoni: 21764, 22865, 21745. Administrācija

LIVĀNU STIKLA FABRIKAI

pastāvīgā darbā vajadzīgi vecākais inženieris enerģētīks — alga 180 rubļi, enerģolecirkņa vecākais meistars — alga 160 rubļi, inženieris enerģētīks — alga 160 rubļi, transportētāji — mēneša vidējā izpeļņa 140 — 180 rubļi, virpotāji — mēneša vidējā izpeļņa 220 — 280 rubļi, gatavās produkcijas noņēmēji un atnesēji — mēneša vidējā izpeļņa — 140 — 170 rubļi, automašīnu vadītāji — mēneša vidējā izpeļņa 200 — 220 rubļi, šihtas gatavotāji — mēneša vidējā izpeļņa 250 — 300 rubļi, kontroles, mērinstrumentu un automatikas atslēdznieki — mēneša vidējā izpeļņa 160 — 200 rubļi, ventilācijas sistēmu remontatslēdznieki — mēneša vidējā izpeļņa 150 — 200 rubļi, kontrolieri pieņēmēji — mēneša vidējā izpeļņa 120 — 130 rubļi. Jaunieši un jauniētes, kuri saņieguši 18 gadu vecumu, var apgūt stikla pūtēja, stikla masas padēvēja, termos kolbu lodētāja, slīpētāja un kontroliera profesijas. Tuvākas ziņas — darbā iekārtošanas birojā, telefoni 43723 un 23100, vai fabrikas kadru daļā, telefons — 44479.

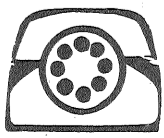
PREIĻU KOOPERATĪVAJAI PROFESIONĀLI TEHNISKAJAI VIDUSSKOLAI

vajadzīgi kopmītņu dežurants, apkopēja. Griesties: Preiļos, Kooperatīva ielā 6, telefons 22864. Administrācija

Ļauj, milā māt, man tavā priekšā galvu liekt, Man cita nav, ko atmaksai tev sniegt. (A. Smagars)
Izsakām dzīļu līdzjūtību Drosmai Seferlei, MĀTI uz smiltaini pavadot. Rajona izpildkomitejas kolektīvs

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļā — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļā — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzināšanai par studijumiem — 22305.

Tir. 13 456 eks. (latv. val. 9 724 eks., krievu val. 3 732 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. 1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Pas. 774.